

Deneme

Yusuf Necat YAYCIOĞLU

YAYCIOĞLU HÜSEYİN AĞAYI KAYBETTİK

Değerli kardeşimiz Remzi Çıngıl, Tırşik Dergisinin Eylül 2007 sayısında, Hüseyin Yaycıoğlu hakkında çok kapsamlı bir röportaj yayınladı. Hüseyin Ağa hakkında söylenebilecek hemen hemen her şeyi kaydetti. Anısının yaşatılmasında faydalı olacaktır. Kendisine teşekkür ederim.

Ancak, amca zadem olarak, Hüseyin Ağa hakkında benim de söyleyeceğim birkaç söz vardır.

Yaycıoğlu Ali Ağanın oğlu Mustafa, Hasan Ağanın oğlu Bilal ve Abdullah Yaycıoğlunun oğlu Ahmet 1926 doğumlu idiler. Andırında, o tarihlerde orta okul olmadığı için ortak okulda okumak üzere Osmaniye'ye gittiler. Hüseyin Yaycıoğlu menenjit hastalığına yakalandı, ağır seyretti ve orta okuldan sonra eğitime devam etme imkânı bulamadı. Ancak, kendi kendini yetiştirdi. Mükemmel bir halk adamı oldu. Bir çok yüksek tahsilli insandan çok daha fazla sevildi ve sayıldı. 1965 yılında Maraş milletvekili seçildi.

Emmioğlumun en mütebariz vasfı Ağa Adam olmasıydı. Sofrası herkese açıktı. Ekmek sahibiydi. Halk adamıydı. Adana'ya uğradığı zaman, bütün hısım akrabaları görmek ister, hepimizi bir araya getirirdi.

Herkesi dinlerdi. Abazalı ailesinden Ülger hanımla evlendi. Kendisi ağa ise, Ülger Hanım da mükemmel bir Andırın Hatun'u olduğunu ispat etti. Hüseyin Ağa'nın başarılarında büyük etkisi olduğundan eminim. Sakin bir adamdı. Bu konuda, Avukat Mehmet Yaycıoğlu'nun bir müşahedesı vardır. Dikkatimden kaçmadı:

“Hüseyin Ağaya, yarın asılacaksın deseler, hiç telaşlanmaz, vurur kafayı yatar” dediğini hatırlıyorum.

Yaz aylarında, Andırın kazansında, Kışla Bahçesi'nde, yine eşini dostunu toplar, onlarla kağıt oynadıktan sonra kazansa da kaybetse de bütün hesabı kendi görürdü.

Mebus seçilip, Ankara'ya gittiği zaman da ağalığı elden bırakmadı.

Yalnız Andırın'ın değil mebusların bir araya geldikleri Ankara'daki “Anadolu Kulübü”nün de ağası idi.

Devletin beş kuruşuna tenezzül etmedi. Aldığı maaş, aylık masrafını karşılamadı. Mebusluktan borç içinde ayrıldı.

Özel sohbetlerimizde, “Ben Yaycıoğlu ailesine şeref üzerine şeref kattım” dediğini hatırlarım. Çocuklarına bıraktığı miras da budur.

Babası Musa Efendi de, andırın ağaları arasında mütemayiz vasıfları olan, ağırlığı olan bir insandı.

Oğlu Ahmet Yaycıoğlu'nun da, babasının yolunu izlemekte olduğunu görüyor ve başarıları ile iftihar ediyoruz.